

พระอาจารย์หลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า พระอาจารย์เชย วัดโพธิ์ทองล่าง พระผู้เป็นพระอุปัชฌาย์

หากกล่าวถึงวัดปากคลองมะขามเฒ่าที่ตั้งอยู่ ณ อำเภอวัดสิงห์ จังหวัดชัยนาท ซึ่งวัดนี้ห่างจากตัวเมืองชัยนาทประมาณ 25 กิโลเมตร แต่มีความสำคัญในระดับประเทศ กล่าวคือ เป็นวัดที่เคยมีพระเกจิอาจารย์ นามระบือเป็นเจ้าอาวาสอยู่ นั่นคือ “พระครูวิมลคุณากร” หรือที่รู้จักกันในนาม “หลวงปู่ศุข เกสโร” พระเกจิอาจารย์ชื่อดังที่มีรณภาพมาร่วมศตวรรษ ขณะที่ท่านยังดำรงชั้นที่ท่านเป็นพระอาจารย์ของเสด็จในกรมฯ หรือ “กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์” บิดาแห่งกองทัพเรือ พระราชโอรสในรัชกาลที่ 5 นอกจากนี้หลวงปู่ศุขยังมีชื่อเสียงทางด้านวัตถุมงคลด้วย โดยเฉพาะพระประภามณฑลและพระปิดตานี้อะทิวหรือเนื้อสัมฤทธิ์ที่เป็นวัตถุมงคลยอดปรารถนาของบรรดาผู้นิยมและสะสมพระเครื่องฯ ไม่ใช่แต่เพียงชาวไทยเท่านั้น ชาวต่างชาติ เช่น จีน สิงคโปร์ฮ่องกง มาเลเซีย ฯลฯ ต่างก็ประจักษ์ในพุทธคุณของวัตถุมงคลของท่านจนต้องเดินทางมาเช่าบูชาถึงเมืองไทย

มีน้อยคนนักที่รู้ว่า “หลวงปู่ศุข เกสโร” แห่งวัดปากคลองมะขามเฒ่า ท่านเป็นศิษย์ของผู้ใด ซึ่งคุณปริชา เอี่ยมมรรม ได้เคยเดินทางไปสอบถามข้อมูลจากนายผล ท่าแร่ ศิษย์ผู้เคยรับใช้และอุปสมบทอยู่กับหลวงปู่ศุข โดยนายผลได้เล่าว่า “ในสมัยที่นายผลยังเป็นเด็ก เคยเดินถือขี้มูกตามหลังหลวงปู่ศุข เพื่อมางานฌาปนกิจของพระอาจารย์เชย” โดยหลวงปู่ศุขเคยเล่าให้ฟังว่า ท่านอุปสมบทอยู่ที่วัดโพธิ์บางเขน มีพระอุปัชฌาย์ชื่อเชย คุณปริชา เอี่ยมมรรมจึงทำการสืบค้นประวัติของพระอาจารย์เชย จนทราบว่า “วัดโพธิ์บางเขน” ที่นายผลกล่าวถึงนั้น ในปัจจุบันก็คือ “วัดโพธิ์ทองล่าง” ซึ่งอยู่ติดกับคลองบางเขนนั่นเอง ขณะที่หลวงปู่ศุขอยู่เรียนไสยเวทย์พุทธาคมและพระกรรมฐานกับพระอาจารย์เชยอยู่นั้น พระอาจารย์เชยได้นำท่านไปฝากเรียนกับหลวงปู่อินทร์ วัดไทรมาได้อีกด้วย เมื่อคราวที่หลวงปู่ศุขออกเดินธุดงค์ ท่านยังได้ศึกษาต่อยอดวิชากับสังฆราชฯ ชุ่ม วัดพลับ, หลวงพ่อเงิน วัดบางคลาน, หลวงพ่อโพธิ์ วัดวังหมาเฒ่า, และพระอาจารย์ในดง ฯลฯ

ในฉบับนี้ผู้เขียนขอกล่าวถึงประวัติของพระอาจารย์เชย จนทลธิ วัดโพธิ์บางเขน (วัดโพธิ์ทองล่าง) ซึ่งเป็นพระอุปัชฌาย์ผู้ให้ฉายา “เกสโร” (ซึ่งแปลว่า “ผู้ชื่อเกสร, ละอองดอกไม้”) แก่หลวงปู่ศุขแห่งวัดปากคลองมะขามเฒ่า สุดยอดพระเกจิอาจารย์แห่งเมืองชัยนาทนั่นเอง

หากย้อนเวลาไปประมาณกว่า 150 ปีก่อน พระอาจารย์เชยเป็นพระมหาเถรอาจารย์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังมากในเมืองนนทบุรี ด้วยเพราะท่านทรงไว้ซึ่งตะบะและมีความสมบัตินักแก้ผ้า ทั้งยังเคร่งครัดในพระธรรมวินัยอย่างยิ่งวด จนได้รับการแต่งตั้งเป็นพระอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิปัสสนาธุระ เพื่อสอนสั่งพระวิปัสสนากรรมฐานแก่พระภิกษุสามเณรตลอดจนฆราวาสให้มีความรู้แตกฉานในพระธรรมวินัย ท่านเก่งกล้าในพระเวทย์วิทยาคมจนมีลูกศิษย์ลูกหามากมาย เช่น พระอาจารย์เปิง วัดชินวนาราม, และหลวงปู่เฒ่าวัดหงษ์ จังหวัดปทุมธานี นอกจากนี้ท่านยังเป็นพระหมอที่เชี่ยวชาญด้านยาสมุนไพรจนยากที่จะหาผู้ใดมาเปรียบในยุคนี้

กระทั่งเมื่อปี พ.ศ.2412 นายศุข เกศเวชสุริยา (หลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า) ขณะอายุ 22 ปี ได้เดินทางจากบ้านที่คลองบางเขนตอนล่างมายังวัดโพธิ์ทองล่าง เพื่ออุปสมบท ณ พระอุโบสถของวัดโพธิ์ทองล่าง ซึ่งตั้งอยู่ตอนเหนือของปากคลองบางเขน จังหวัดปทุมธานี โดยมีพระอาจารย์เชย จนทลธิ เป็นพระอุปัชฌาย์ พระฉายาเป็นพระคู่สวด

ภายหลังการอุปสมบท พระอาจารย์เชยได้สอนวิชาความรู้ในศาสตร์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น พระธรรมวินัย, วิปัสสนากรรมฐาน, ไสยเวทย์พุทธาคม, วิชายาสมุนไพร ฯลฯ ให้แก่พระภิกษุศุข ซึ่งพระภิกษุศุขนั้นก็ได้รับการถ่ายทอดมาจนหมดสิ้น จนอาจกล่าวได้ว่า พระอาจารย์เชยเป็นทั้งพระอุปัชฌาย์และพระอาจารย์รูปแรกของหลวงปู่ศุขแห่งวัดปากคลองมะขามเฒ่า จังหวัดชัยนาท ซึ่งหากกล่าวถึงกิตติคุณด้านความศักดิ์สิทธิ์ของพระอาจารย์เชยแห่งวัดโพธิ์ทองล่างในขณะนั้น กล่าวได้ว่า “ท่านหาได้เป็น 2 รองใครในแผ่นดิน” แม้ปัจจุบันชื่อเสียงของท่านจะไม่โด่งดังมากเหมือนหลวงปู่ศุข ลูกศิษย์ของท่าน แต่ทว่าเรื่องอิทธิฤทธิ์และความศักดิ์สิทธิ์นั้นไม่ต้องไปกล่าวถึงของ ท่านอย่างแน่นอน ดังคำบอกเล่าของพระธรรมปัญญาบดี(สวัสด์ กิตติสาโร) อดีตเจ้าอาวาสวัดมหาธาตุ ซึ่งท่านเป็นศิษย์ของพระอาจารย์เชยและยังเคยพำนักจำพรรษาอยู่ที่วัดโพธิ์ทองล่าง ได้เล่าว่า เมื่อราวปี พ.ศ.2449 หลังจากที่พระอาจารย์เชยได้ให้โอวาทพอสมควรแล้ว ท่านเจ้าคุณสวัสด์ได้เอ่ยปากขอของดีไว้คุ้มครอง หลวงพ่อเชยจึงสั่งให้ท่านลงไปหยิบตะกั่วถ้ำชาซึ่งตั้งอยู่ใต้ฐานของท่านขึ้นมาแผ่นหนึ่ง เมื่อเจ้าคุณสวัสด์นำมามอบให้พระอาจารย์เชยแล้ว ท่านจึงคลี่ออกแล้วใช้มือกวัดให้แผ่นตะกั่วนั้นเรียบเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดประมาณ 3x5 นิ้ว พระอาจารย์เชยจึงได้นำแผ่นตะกั่วมาลงอักขระเลขยันต์ แล้วจึงโยนลงไปในตุ่มน้ำ พร้อมทั้งกล่าวด้วยน้ำเสียงอันทรงไว้ซึ่งตะบะตะบะว่า “เอ้า! ไปเอามาซะ” เมื่อได้ฟังดังนั้น ท่านเจ้าคุณสวัสด์จึงรีบลุกเดินไปที่ตุ่มน้ำ แต่ก่อนที่ท่านจะเอื้อมมือล้วงลงไปในห้องเพื่อหยิบแผ่นตะกั่วขึ้นมา สายตาของท่านเพือมองลงไปในห้อง พลันเห็น แผ่นตะกั่วนั้นลอยอยู่เหนือผิวน้ำและยังลอยหมุนวนไปรอบๆ คล้ายมีชีวิตอย่างน่าอัศจรรย์ภายในตุ่ม เมื่อท่านเจ้าคุณสวัสด์หยิบแผ่นตะกั่วขึ้นมาแล้ว ท่านก็ม้วนทำเป็นตะกรุดขาคัดตัว จนเมื่อก่อนที่ท่านจะมรณภาพเพียงหนึ่งปี ท่านได้มอบตะกรุดดอกนี้ให้กับหลานชายของท่าน ที่กำลังจะเดินทางไปศึกษาต่อที่ต่างประเทศไว้บูชาติดตัวสืบไป

ตลอดชีวิตของพระอาจารย์เชย ท่านได้ทรงไว้ซึ่งคุณูปการอย่างใหญ่หลวงแก่ชุมชน ทั้งการเทศนาพระธรรม สอนสั่งความดี รักษาโรคภัยไข้เจ็บ สร้างสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้แก่ชุมชน เป็นต้น จนเป็นที่นับถือของประชาชนในชุมชน กระทั่งในปี พ.ศ.2459 ท่านได้มรณภาพลงด้วยโรคชรา ซึ่งในงานศพของพระอาจารย์เชยนั้น เสด็จในกรมหลวงชุมพรฯ เสด็จมาเป็นประธานในงานศพ และมีหลวงปู่ศุขแห่งวัดปากคลองมะขามเฒ่า ได้เดินทางมาร่วมงานด้วย และในโอกาสนั้นหลวงปู่ศุขได้นำพระเนื้อชินตะกั่วแบบสี่เหลี่ยมมามอบให้ชาวบ้านที่มาร่วมงานด้วย

ในด้านวัตถุมงคลของพระอาจารย์เชยนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นพระพิมพ์ที่มีขนาดเล็กมีหลากหลายพิมพ์ เช่น พิมพ์พระพุทธรูป, พิมพ์พระปิดตา ฯลฯ มีทั้งเนื้อผงคลุกรักและเนื้อตะกั่ว ซึ่งเชื่อกันว่าพระอาจารย์เปิง วัดชินวนาราม และหลวงปู่เฒ่า วัดหงส์ ได้แรงบันดาลใจในการสร้างพระปิดตานี้อะทิวจากพระอาจารย์เชย อาจารย์ของท่านนั่นเอง ด้านพุทธคุณนั้นเชื่อกันมาว่าวัตถุมงคลของพระอาจารย์เชยนั้นโดดเด่นทางด้านเมตตาและแคล้วคลาดจากอุปัทวเหตุและเภทภัยต่างๆ ไม่แพ้ลูกศิษย์ของท่านเลย แต่ทว่าสนนราคาในการเล่นหาบูชานั้น กลับไม่แรงนักเมื่อเทียบกับลูกศิษย์ของท่าน สำหรับผู้ที่กำลังเสาะแสวงหาของดีแต่ราคาไม่แรง ขอแนะนำวัตถุมงคลของพระอาจารย์เชย วัดโพธิ์ทองล่าง...สวัสด์